

Svi Sveti. Jedna ljubav, a dva Svijeta

joi, 02 decembrie 2010

{xtypo_quote}Uzalud se svijet prolama. Crkva broji svoje dane po svojim svetkovinama.
{/xtypo_quote}

Ona ne e zaboraviti ni na jednoga od svojih staraca, na jedno od svoje djece, na jednu od svojih djevica, na jednoga od svojih pustinjaka. Svijet proklinje, a ona pjeva. Ništa ne e uspavati i ništa ne e zastrašiti njezino pam enje.

Na dan preminulih, služba Božja služila se s punim sjajem: sve enik i ministranti odjeveni u bogate nakite, kretnje i pokrete, glasovi pjeva a i djece, velike se orgulje uzbudile, grde, pla u, snivaju, jecaju i prolijevaju u širokim valovima molitvu za sve pokojne... Ovih je dana Crkva esto prosula toliki sjaj svojih obreda jer je ona, unato svim prigo-vorima, velika škola ljepote. Kada ugošujemo siromašnoga ro aka, ne palimo veliki luster u salonu i ne silazimo u podrum da donesemo u košari boce staroga vina i rakije. Me utim, ma kako neznatni bili pokojni, kršanski ih sve enik prima sa svim sjajem kojim raspolaže Crkva, kao što se to dostoji ljubljenoj bra i. Zašto?

Kamena Crkva istodobno je duhovna gra evina, zajednica vjernika i zaru nica Kristova... ku a, društvo, nebeski Jeruzalem! Svi koji trpe i žive u Kristovo ime imaju pravo na ulaz... Radnika i graditelja Crkve, Krista, ovamo je postavio njegov otac: on ostaje na fundaciji gra evine, njegov križ je kutni kamen, on spaja dvostruki zid. Tako i vjernici po vjeri u Krista tvore jedno društvo i ostaju u vezi sa svojim dragim mrtvima...

Kako udarcima eki a radnik oblikuje, ure uje kamenove tako i nebeski radnik oblikuje, ure uje duše. Kamenje i duše usavršavaju se pod trpljenjem i ono im daje mjesto u nebeskoj ili zemaljskoj gra evini! Jedna je od oznaka Crkve katoli ke njezin nepomu eni mir. Ovaj mir nije hladno a... brda se svijeta mogu srušiti jedno na drugo. Ako je toga dana svetkovina jedne male pastirice, na primjer, ona e slaviti malu pastiricu s nepomi nim mirom koji joj dolazi od Vje nosti. Pa makar kakvu buku oko nje inili narodi i kraljevi, ona ne e zaboraviti jednoga od svojih siromaha, jednoga od svojih prosjaka, jednoga od svojih mu enika. Dok gromovi tutnje, ona e se vratiti unazad, tijekom stolje a, da slavi besmrtno slavlje neke djevoj ice koja je za života bila nepoznata, a koja je umrla još prije tisu u godina.

Oh! Sretni i presretni su oni pokojni, koji su po milosti sakramenata prodrli u vrtove nebeske spoznaje, koji po ivaju u srcu svoga Boga i koji se griju na živoj toplini, a još sretniji oni za koje se cijelo nebo nalazi u maloj hostiji koja sadržava Isusa Krista...!

Dr. theol. Davor Lucacela